

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **R. S.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 19 kwietnia 2023 r.,
wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania
prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 3 października 2022 r., sygn. akt II AKa 376/21,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach
z dnia 17 maja 2021 r., XVI K 72/20,

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 17 maja 2021 r., XVI K 72/20, R. S. został skazany za przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 242 § 2 k.k.; art. 233 § 1 k.k. w zw. z art. 233 § 6 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; art. 190a § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.; art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. Sąd I instancji wymierzył mu za te przestępstwa kary jednostkowe, a następnie karę łączną 25 lat pozbawienia wolności. Po rozpoznaniu apelacji prokuratora i obrońcy oskarżonego Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 3 października 2022 r., sygn. akt II AKa 376/21, zmienił wyrok Sądu I instancji w jego pkt IV w ten sposób, że przyjął jako podstawę jego rozstrzygnięcia art. 190a § 2 k.k. w brzmieniu sprzed 31 marca

2020 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., a w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Wyrok Sądu II instancji został w całości zaskarżony kasacją na korzyść skazanego przez jego obrońcę, która zarzuciła mu mogące mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia rażące naruszenie przepisów prawa polegające na naruszeniu: art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k.; art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k.; art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 k.p.k.; art. 190a § 2 k.k. W związku z tymi zarzutami skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w zmienionej części, a nadto uchylenie w tej części, top jest pkt IV, wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach i uniewinnienie skazanego od popełnienia tego czynu; uchylenie zaskarżonego wyroku w pkt II wyroku w części utrzymującej w mocy pkt I wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach w zakresie skazania za czyn z art.,. 148 § 1 k.k. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. wniosła również o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 17 maja 2021 r., XVI K 72/20, zmienionego w części, a w części utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 3 października 2022 r., II AKa 3765/21.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Podkreślić, że norma ta nie wskazuje wprawdzie przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, to niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, uzasadnionych szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: dnia 18 listopada 2003 r., IV K.K. 347/03, OSNwSK 2003, poz.

2465; z dnia 22 lutego 2007 r. WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493). Wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w., zaś prawomocne wyroki korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). Samo wniesienie kasacji nie ma więc *ex lege* wpływu na wykonanie zaskarżonego nią prawomocnego rozstrzygnięcia. Nie stanowi zatem ani dostatecznej podstawy do wstrzymania wykonania prawomocnych wyroków, ani nie wzrusza prawomocności zaskarżonego orzeczenia.

Tymczasem w badanej sprawie zarzuty sformułowane we wniesionej na rzecz skazanego R. S. kasacji nie mają takiego charakteru, aby pozwoliły na odstępnie od domniemania prawidłowości wydanego wyroku. Sposób ich sformułowania nie pozwala na stwierdzenie, że mamy do czynienia z jednoznacznymi okolicznościami uzasadniającymi wstrzymanie wykonania orzeczenia. Zarzuty sformułowane przez obrońcę R. S. dotyczą w przeważającej części naruszenia przepisów prawa procesowego, ich wstępna ocena nie pozwala na jednoznaczny wniosek, że te zarzuty – bez dokładnego zbadania sprawy – zasługują na ich ocenę jako zasadnych

W tej sytuacji, mając na względzie to, że zastosowanie przepisu art. 532 § 1 k.p.k może nastąpić tylko wówczas, gdy owa zasadność zarzutów kasacji jawi się jako nieomal pewna, co dopiero może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnego orzeczenia – nie przesądzając – końcowej oceny zasadności kasacji – stwierdzić należy, iż tego rodzaju zaszłość nie wystąpiła. Według obecnej oceny – dokonanej w wymiarze determinowanym potrzebą niniejszego postępowania - prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji nie jest na tyle jednoznacznie wysokie, by stanowiło ono wystarczającą podstawę do zastosowania przywołanej regulacji.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

[SOP]

[a!]

